

47. Muhammad

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

47. Muhammad

Namn

Suran har fått sitt namn från uttrycket *wa amanu bima nuzzila 'ala Muhammad* i vers 2, vilket innebär att detta är suran där det heliga namnet Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) förekommer. Den har dessutom ett annat välkänt namn, **al-Qital**, hämtat från uttrycket *wa dhukira fiha al-qital* i vers 20.

Uppenbarelse period

Innehållet i denna sura visar att den uppenbarades efter hijrah i Madinah, vid en tidpunkt då strid hade föreskrivits, även om aktivt krig ännu inte hade inletts. Detaljerade argument för detta nämns i kommentarerna till vers 8.

Historisk bakgrund

När denna sura uppenbarades befann sig muslimerna i en situation där de utsattes för förföljelse och tyranni i Makkah i synnerhet och i Arabien i

allmänhet, och livet hade blivit outhärdligt för dem. Även efter att muslimerna hade utvandrat till tryggheten i Madinah från alla håll, var de icke-troende Quraysh inte beredda att lämna dem i fred ens där. Den lilla bosättningen Madinah var omringad av fiender som var fast beslutna att utplåna den helt.

Muslimerna stod inför två alternativ: antingen att ge upp inför okunnighetens krafter, överge sin mission att predika den sanna tron och till och med sluta följa den i sina privata liv, eller att resa sig och föra krig med risk för sina liv för att slutgiltigt avgöra om islam skulle bestå i Arabien eller om okunnighetens religion skulle segra. Vid detta tillfälle visade Allah muslimerna samma väg av beslutsamhet och vilja som alltid är de sanna troendes väg. Först gav Han tillåtelse att strida i Surah al-Hajj (22:39), och därefter föreskrev Han strid i Surah al-Baqarah (2:190). Men alla visste vad det innebar att föra krig under dessa omständigheter. Muslimerna i Madinah var få — de kunde inte ens samla tusen soldater — och ändå uppmanades de att ta upp svärdet mot hela Arabiens avgudadyrkare. Dessutom hade de knappt resurser att utrusta sig; många emigranter var fortfarande hemlösa och hungriga, och staden var ekonomiskt isolerad av araberna runtomkring.

Tema och innehåll

Under dessa omständigheter uppenbarades denna sura. Dess tema är att förbereda de troende för strid och ge dem de första instruktionerna i detta avseende. Därför kallas den också **al-Qital**. Den behandlar följande ämnen:

Inledningsvis sägs att av de två grupper som nu står mot varandra har den ena vägrat acceptera sanningen och blivit ett hinder för andra på Allahs väg, medan den andra gruppen har accepterat sanningen som Allah har uppenbarat för Sin tjänare Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom). Allahs slutgiltiga beslut är att Han har gjort den första gruppens handlingar fruktlösa och rättat till den andra gruppens tillstånd.

Därefter får muslimerna sina första instruktioner om strid. De försäkras om Allahs hjälp och vägledning; de uppmuntras med löften om de bästa belöningarna för uppoffringar i Allahs väg, och de försäkras att deras kamp för sanningen inte kommer att gå förlorad, utan att de kommer att belönas rikligt både i detta liv och i det kommande.

Vidare sägs om de icke-troende att de är berövade Allahs stöd och vägledning; ingen av deras planer kommer att lyckas i kampen mot de troende, och de kommer att möta ett ont slut både i detta liv och i nästa.

De trodde att de hade uppnått en stor seger genom att driva Allahs Profet ut ur Makkah, men i själva verket hade de bara påskyndat sin egen undergång.

Därefter vänder sig texten till hycklarna, som låtsades vara uppriktiga muslimer innan stridsbudet kom, men som blev förvirrade när det faktiskt uppenbarades och började konspirera med de icke-troende för att rädda sig själva från krigets risker. De varnas tydligt: ingen handling accepteras av Allah från den som är falsk mot Honom och Hans Profet. Den grundläggande prövningen för alla som bekänner tron är om man står på sanningens eller falskhetens sida, om ens sympatier ligger hos islam och muslimerna eller hos otro och de icke-troende, om man håller sina egna intressen kärare än den sanning man påstår sig tro på. Den som misslyckas i denna prövning är ingen troende; hans bön, fasta och zakat ger honom ingen belöning hos Allah.

Sedan uppmanas muslimerna att inte tappa modet trots att de är få och dåligt utrustade jämfört med de icke-troendes stora styrka. De ska inte visa svaghet genom att erbjuda fred på ett sätt som bara stärker de icke-troende, utan de ska gå ut med tillit till Allah och möta otrohetens mäktiga styrkor. Allah är med muslimerna; de kommer att segra, och otrohetens makt kommer att krossas.

Avslutningsvis uppmanas muslimerna att spendera sina tillgångar i Allahs väg. Trots att de vid denna tid var ekonomiskt svaga stod islams och muslimernas överlevnad på spel. Situationen krävde att de inte bara riskerade sina liv för att skydda sig själva och sin tro från otrohetens dominans och för att upphöja Allahs religion, utan också att de offrade sina ekonomiska resurser så långt det var möjligt för att förbereda sig för strid. Därför varnas de tydligt: den som snålar i detta läge skadar inte Allah — han skadar bara sig själv. Allah behöver inte människors hjälp. Om en grupp vägrar offra sig för Hans religion, kommer Allah att ersätta dem med en annan grupp.

[KAPITEL 47](#)

[«46. al-Ahqaf](#)

[48. al-Fath»](#)

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)